

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. VI. De Accusatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

l. 6. C. de spectat. & scen. n. 14. Venditor ancilla consentiens prostitutione ei jus perditus injectionis manus *l. 1. C. si mancipium ita venerit. Brunnem. ad l. 6. C. de spectat.* Creditor pignoratam ancillam prostituens pignus perdit. *l. 24. §. fin. de pign. att.* & qui eam, quam ab hostibus redemit, prostituit, amittit pretium, *l. 7. C. de postlim. revers.* & tali modo liberata nec ob ingratitudinem in potestatem revertitur. *Brunnem. d. l.* Sic qui ex publicis aqueductibus aquam in aedes suas deduxerit, vel arbores plantaverit, iis privatur *l. 2. 10. C. de aqueduct.* Perez. *C. cod. n. 4. §.* qui jus aquae ducendae impetravit, non autem ex castello secundum consuetam formam, sed ex fistulis matricibus duxit, eo jure privatur. *l. 3. C. eod.* Qui aqueductus fundum suum transeuntes non purgat, fundo privatur. *l. 1. C. eod.* ob abusum singularem omnis emphyteuta fundo, ob servitiam vassallus fundo privatur. *Brunnem. ad l. 3. C. de mancip. & colon.*

CAP. IV.

Acceptatio.

Axioma I.

Cuicunque duplex offertur lucrum, ille repudiato uno potest acceptare alterum, quia cuilibet liberum est lucrum, quod ex diversa causa offertur, separare, & ita unum tantum acceptare. Ita praelegatum acceptari, hereditas vero repudiari potest. *l. 12. C. de leg.*

Limita: nisi de alia mente illius, qui lucrum offert, constet, v.g. si testator noluerit heredem habere legatum nisi hereditatem retinuerit. *l. 88. de leg. 1. Joan. à Sande lib. 4. tit. 4. def. 7.*

II.

Toties ex acceptance literarum aliquis obligatur, quoties facultatem contradicendi habuit & non contradixit. arg. *l. 16. ad SCrum Macedonianum.* Quia sic ex taciturnitate & receptione literarum praesumitur consensus & approbatio illorum quae in literis continentur. Conf. *l. qui patitur. 18. ff. Mand. Gail. lib. 1. obs. 21. numer. 9.* Ita ergo campfor, qui literas cambii acceptat, ad solutionem est obstrictus. *Marguard. de jure mercat. l. 3. cap. 9. num. 58.* Principalis qui cessionem à procuratore factam accepit, illam videtur ratihabuisse. *Mev. P. 2. dec. 140.*

III.

Oblationem adversarii non acceptans ex ea se non potest juvare. *Myns. dec. 1. resp. 1. num. 40.*

CAP. V.

Accessio, Accessorium.

Axioma I.

Sublata accessione tollitur jus ex accessione quassitum. Quia sublata causa domini subla-

tum censetur ipsum dominium. Ita diruto edificio, quod in alieno solo extructum, erat, materia ad pristinam causam refertur & potest à domino vindicari, vel ab eo ad exhibendum agi. Idem est si quis ex materia aliena in fundo proprio aedificaverit. *l. 23. §. fin. l. 59. de R. V. §. 30. Inst. de R. D. junct. l. 2. C. de R. V.*

Limita: ut procedat quoad bona fide aedificantem; in eo enim non potest dici affuisse animus donandi. Non ergo idem erit in eo qui mala fide aedificavit.

II.

Quoties accessorium speciali lege fulcitur, toties etiam subsistit sublato principali. Ratio consistit in auctoritate legis, quae facit ut accessorium per se valeat tanquam principale. Ita legata per se subsistunt sublato principali scilicet testamento, juxta *Nov. 115. cap. 3. in fin.*

Limita, modò accessorium tale sit, quod sui natura & per se subsistere possit. vid. *supr. l. 1. cap. 8. axiom. 5. in fin.*

III.

Quicunque dominus est rei principalis, ille etiam sit dominus illius, quod rei principali accedit, quia accessorium sequitur suum principale. *cap. 47. de R. J. in 6to. Exempla vid. in §. 19. seqq. Inst. de R. D.*

Limita: (1.) nisi res principalis longè vilior sit accessorio. *Zoëf. ad ff. de acquir. rer. dom. §. 33.* (2.) modò id, quod accedit, bona fide accedat.

IV.

Accessorium sine principali alienari non potest, e.g. servitus praedialis sine praedio, adscriptitius sine fundo suo. *Brunnem. ad l. 7. C. de agricol. & censu. num. 2.*

CAP. VI.

De Accusatione.

Axioma I.

Accusatus super crimine pristinis honores retinet, novos autem petere nequit. *l. 17. §. 12. ad municipal.*

Limita (1.) si causa criminalis intra annum contra eum non finiatur, nec per eum steterit. *l. 7. de muner.* tunc enim novos petere potest. (2.) pristinam dignitatem amittit, si vel per sententiam ab officio suspensus sit, vel de mala administratione ipsius officii accusetur. *Perez. C. de reis postulat. num. 2. seqq.*

II.

Accusare prohibitus potest tamen suam injuriam vindicare, e.g. colonus qui dominum judicio pulsare non potest, potest tamen

men ob superexactionem vel aliam injuriam illatam. l. 2. C. in quib. caus. colon. Perez. C. eod. num. 4. Quando Clericus vel Monachus suam vel suorum vel Ecclesie injuriam persequi possit, vid. Farinac. lib. 1. tit. 2. de accusatione q. 12. & 13.

ab acta manca tenetur ad interesse. Myns. Cent. 1. observ. ii.

III.

Fiscus de crimine absolutum denud accusare potest. Perez. C. de sentent. advers. fscum. n. 8.

CAP. VII.

Acquisita, Acqvæstus.

Axioma I.

Acquisita constante matrimonio mariti industria qvasita præsumuntur. l. 51. ff. de don. int. vir. & ux. Myns. cent. 2. obs. 92. Valet tamen statutum vel consuetudo, ut bona constante matrimonio qvasita sint inter conjuges communia. ap. 2. X. eod. Gail. l. 2. obs. 78. num. 10.

II.

Ad acqvæstus conjugales, Ervingenschafft/ pertinent, quæ industria alterius conjugum constante matrimonio sunt acquisita, non verò donationes, legata, hereditates. Christin. 1. decis. 206. Befold. thes. pract. verb. rungen und gewonnen.

CAP. VIII.

De Actis.

Axioma I.

Turpe videtur, si iudex acta, quæ Notariis Actuariisve curiæ incumbunt, ipse conficiat. Limita: in actis jurisdictionis voluntariæ. Perez. C. de numerar. num. 10.

II.

Acta faciunt rem notoriam. vid. supr. lib. 1. cap. 15. axiom. 6. ubi quatuor adduntur limitationes:

Limita (5.) omnia communitoria, præcepta & instrumenta publica nullam vim habent, nisi in mundum sint redacta, perfecte extensa & subscripta manu actuarii & testium, sine subscriptionis verò testimonio non carent suspicionem falsi. l. 10. §. 1. 2. C. de numerar. Perez. ibid. num. 11.

III.

Acta facta in iudicio summario fidem facere in iudicio plenario tradunt Doctores in l. 15. apud quem. C. de edend. ubi, quando facta in prima instantia probent in alia. Mod. Venus. in eor. spec. 5. par. 5. dist. jud. num. 56. Et in genere acta facta in uno iudicio probant in alio. Gail. l. 2. obs. 123. num. 4.

IV.

Pro solennitate actorum & processus præsumitur. Menoch. l. 2. præf. 68.

V.

Acta originalia in iudiciorum scriniis servari debent. Speckb. p. 3. class. 3. q. 10. & iudex

CAP. IX.
Agere, Actio.

Axioma I.

Quoties res per contractum mihi debetur, toties contra tertium possessorem non agitur. Conf. supr. lib. 1. cap. 16. axiom. XI. Quia tertius ex nullo facto mihi obligatur, nec enim ipse mecum contrahit. Exemplum est in bonis contra jus protimiseos conventionale alienatis; horum enim nomine contra tertium, in quem bona translata, non agitur. Carpz. p. 2. const. 32. def. 8.

Limita: nisi tertius etiam mala fide rem perceperit, hæc enim ei patrocinari aut commodum afferre non debet. Carpz. d. l. def. 12. De hoc verò an iuri civili congruat, dubitat Struv. Syntagm. jur. civ. exerc. 23. §. 48. in fin.

II.

Actio servi corrupti utilis toties institui potest, quoties nostra interest alterum non corrumpi seu seduci. Nam hoc modo damnum ex corruptione nobis datum pensatur. Ita ob uxorem, liberos aliosve, qui sunt in nostra familia, corruptos datur hæc actio utilis. Conf. const. crim. Carol. art. 123. von Straffe der Verführung. Eadem & Principi datur ob corruptos ministros. vid. Brunnem. dissertat. de delict. serv. alteriusve hominis corrupti.

III.

Actio familiæ erciscundæ non competit iis qui non sunt coheredes neque verè neque putativè. Illis enim nullum jus competit ad hereditatem, & hinc frustra petent divisionem ejus, quod ipsis commune non est. Ita ergo contra eum, qui titulo singulari possidet, non datur hæc actio l. 37. ff. famil. ercisc.

IV.

Actio civilis non tollit criminalem, neque per executionem unius tollitur altera l. 3. C. de L. Aquil. Potest itaque læsus utramque actionem intentare in eodem libello, licet non æquè principaliter, quò casu dicitur actio mixta, quamvis sit criminalis. Perez. C. de superexaction. num. 3.

V.

Actio, quando sui naturæ non est transitoria, si semel transit, perpetuò erit transitoria l. videamus ff. quod met. caus. Huius rei exemplum est in re prohibita alienari, nisi in certis casibus, quæ si primò alienentur in casu licito, fit perpetuò alienabilis. Conf. Timqvell. de utroque retract. lib. 1. §. 32. gloss. 1. num. 8. & 9.

VI.

Actio personalis spatium triginta annorum tollit l. sicut. §. omnes C. de præscr. 30. vel. 40. annor. Afflict. decis. 13. num. 2. etiam si præscribens esset in mala fide. latè Marc. Mant. conf. 297. n. 6. cum seq. vol. 1.

(Nn) 2

VII. Actio